

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 612

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Εν Ἀθήναις, 29 Μαρτίου 1892

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἀθήναις	φρ.	8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις		8.50
Εν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ.	15.—
Εν Ρωσσίᾳ	ρούβλ.	6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ξαδὶὲ δὲ Μοντεπέν : ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ μυθιστόρημα. — Κορσώφ καὶ Μακοουὶ ἀρμενικὸν μυθιστόρημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. — Γεωργίου Πραδέλ : ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίττις : ΙΣΠΑΝΙΑ. — Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (υἱοῦ) : ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἐλληνικῶν δανείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΞΑΒΙΕ ΔΕ ΜΟΝΤΕΠΕΝ

ΜΑΡΙΑ ΛΑΓΚΑΡΔ

Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἄλσεως συνήντησε τὸν Παῦλον. Ἦσαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καθ' ὃ καὶ τὸ προηγούμενον ἔτος τὴν εἶχεν ἤδη συναντήσει ἐσπέραν τινά, καθ' ἣν ἡ σελήνη ἔλαμπεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ ἀηδῶν ἔψαλλεν ἐν τῷ φυλλώματι.

Ἔστη πρὸ αὐτοῦ :

— Μήπως εἶν' ἀληθές ; τῷ εἶπεν.

Ὁ Παῦλος κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν καὶ δὲν ἀπεκρίθη.

— Εἶν' ἀληθές λοιπόν ; Θεέ μου ! εἶν' ἀληθές ; ἐπιθύρισε βραδέως.

Κατέπεσεν ἐπὶ τινος ἰδωλίου, ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς, καὶ μόνον ἤκούοντο οἱ λυγροί, οἵτινες ἀνῆγειρον τὸ στήθος τῆς.

Ὁ Παῦλος ἀπεμακρύνθη, ἄφωνος καὶ ἐξουθενημένος ἔμπροσθεν τῆς ἐξ αὐτοῦ προερχομένης λύπης ἐκείνης. Καὶ ἄλλως τε, τί θὰ ἔλεγεν εἰς τὴν Μαρίαν !

Μετὰ ἐν τέταρτον, ἐκείνη ἠγέρθη. Ἐπανῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἔνθα ἐκλείσθη καὶ ἐκεῖ ἔκλυσεν ἐπὶ πολὺ, οἶοναί μετὰ λύπης. Εἶτα αἶφνης ἔτρεξε νὰ γονυπετήσῃ ἔμπροσθεν μεγάλου ἐκ φιλιδίου Χριστοῦ, κρεμαμένου ἀπὸ τοῦ τοίχου καὶ ἤρξατο νὰ προσεύχεται. Μετὰ τὴν προσευχὴν ἐκείνην ἦτο γαλήνιος καὶ ἐψιθύριζεν :

— Ἀς γείνη τὸ θέλημά σου. Θεέ μου ! Θεέ μου ! αὐτὸ εἶναι ἔλασμός !

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ νεαρά γυνή, ὠχρὰ καὶ ὡς ἀγογγύστως ὑποτασσομένη εἰς τὴν τύχην τῆς, ἐφαίνετο ὅτι τὰ πάντα ἐλησμόνησε, καὶ αὐτὰς ἔτι τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος.

Ἐφάνη ἐνασχολούμενη μετὰ τινος χαρᾶς εἰς τὰς προπαρασκευὰς τοῦ γάμου τοῦ Παύλου καὶ τῆς Κλοτίλδης, ὅστις καὶ ἐτελέσθη μετὰ ἑξ ἑβδομάδας. Εὐθύς δὲ μετὰ τὴν γαμήλιον ἑορτήν, οἱ δύο νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν εἰς Ἰταλίαν.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀναχωρήσεώς των ἡ Μαρία ἠσθένησεν.

Ὁ κύριος δὲ Λαγκάρδ ἀνῆσυχος τὴν ἠνάγκασε νὰ μείνῃ κλι-

νῆρης. Τὴν νύκτα ὁ πυρετὸς ἀνεφάνη, πυρετὸς βραδύς ἀλλὰ τρομερός. Ἦτο ἡ ψυχὴ συντρίβουσα τὸ σῶμα. Ἦτο ἡ ἥθικὴ λύπη ἐπὶ μακρὸν συγκρατηθεῖσα, ἥτις ἐθριαμβεύει ἐπὶ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς νεότητος, ἀφ' οὗ ὑπέσκαψεν ὑποκώφως.

Τὸ ὥραϊον καὶ γλυκὺ πρόσωπον τῆς Μαρίας ἠδυνάτιζεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, σχεδὸν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνωρίσῃ τις πλέον τὰς ἄλλοτε λείας παρειὰς τῆς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔλαμπον ἐν τούτοις πάντοτε ἄλλ' ἐκ παραδόξου φλογός, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κοίλου καὶ θνήσκοντος προσώπου τῆς.

Τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας τῆς οὐδεὶς τῶν διασημοτάτων ἰατρῶν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ. Τὰ ἐνεργητικώτατα ἱατρικά, οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπέφερον. Τὸ κακὸν ἐχειροτέρευε το γέως.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπηλπίσθησαν διὰ τὴν ζωὴν τῆς νεαρᾶς γυναικός, ἥτις ἐννοεῖ τὴν σπουδαιότητα τῆς καταστάσεώς τῆς καὶ ἔλεγεν ὅτι πολὺ ὀλίγον καιρὸν θὰ εἴχῃ ἀκόμη.

Ἡ καρδία τοῦ κυρίου δὲ Λαγκάρδ ἐθραύετο. Ἡ Μαρία ἐφέρετο μετ' αὐτοῦ μετὰ θλιβερᾶς ἀγάπης.

Ἐσπέραν τινά, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, ὁ δῶν ἥλιος ἔρριπτε τὰς πυρίνους λάμπεις του διὰ μέσου τῶν ἐξ ἄλουργοῦς ὑφάσματος παραπετασμάτων τοῦ δωματίου τῆς ἀσθενοῦς. Τὴν πρωίαν εἶχεν ὑποστῇ κρίσιν καὶ μόνον ὀλίγα ὥραι ζωῆς τῇ ἔμενον.

— Μάρθῃ, εἶπεν εἰς τὴν νοσοκόμην εὐρίσκομένην πλησίον τῆς, διψῶ τρομερά. Δός μοι ἐν ποτήριον παγωμένου ὕδατος.

— Ἀλλὰ, κυρία, ὁ ἰατρός δὲν τὸ ἐπέτρεψε.

— Δὲν πειράζει, δός μοι.

— Ἀλλὰ...

— Δός μοι λοιπόν !

— Ἀλλὰ, κυρία...

— Τὸ θέλω !

Αἱ λέξεις αὗται προῦφέρθησαν διὰ τοσοῦτον προστακτικοῦ τόνου, ὥστε ἡ νοσοκόμος, μὴ τολμῶσα νὰ ἀντιστῇ ἐπὶ πλέον, ἀνέκραξεν :